

казвалъ *Лъвъ*, но билъ нареченъ *Леонъ* презъ време на службата си като губернаторъ на Солунската областъ. Такива преводи въ онова време сж били нѣщо обикновено и се считали като прогресиране къмъ грѣкоримската цивилизация. Но славянитѣ (тракитѣ) въ отвѣдунавскитѣ земи (Панония, Дакия и др.), гдето сж се трупали разбититѣ и прогонени отъ римлянитѣ тѣхни сънародници изъ Балканскитѣ области, сж се считали въ безопасностъ тамъ и сж организирали пълчища за нападение на римскитѣ територии. Поради непрестаннитѣ обтегнати отношения между римскитѣ и варварскитѣ области\*), населението отъ последнитѣ е предпочитало семитската азбука, на каквато сж надписитѣ на гореспоменатитѣ сждове. Такива именно неславянски писания, застъпащи право или косвено българското име, сж послужили на нѣкои чужденци да казватъ, че Кубратовитѣ и Аспарухови българи не били отъ славянски произходъ, вследствие на което се бѣха заблудили нѣкои наши български историографи, като Иречекъ и други. Наистина, тѣ признали заблуждението си и сж се корегирали,\*) но издаденитѣ имъ истории до това корегирание останаха да се четатъ. Разбира се, единъ българинъ съ затвърдено национално чувство не би се поколебалъ лесно, нежели да се убеди. Но има читатели съ едностранна историческа подготовка недостатъчна да отхвърли едно изкушение, внушено отъ тенденциозни писания, издадени не за установяване на нѣкаква историческа истина, а за разколебаване и раз-

\*) Всички народи, които не сж били гърци или римляни тогава, сж се наричали варвари. Както Филипъ, тъй и синъ му Александъръ и македонцитѣ сж били наричани варвари отъ гърцитѣ. Въ ония времена въобще простоядието е било наричано даже „говорящъ добитѣкъ“.

\*\*) За корегирането знайме отъ статиятъ на нашия воененъ историописателъ г. Хр. Чаракчиевъ о. з. генералъ (в. „Миръ“ отъ 13 и 14 февруарий 1941 г. и пр.), който сжщо много обосновано доказва, че българитѣ сж старо население на Балканския полуостровъ.